
O MGL-jevem muzikalu Addamsovi bolj ali manj o presežnikih

RADIO SLOVENIJA 1, 05.04.2019, **DOGODKI IN ODMEVI**, 15.53

MIRANDA BRATKIČ (voditeljica): Nepogrešljiv del kulturne ponudbe vsakega večjega mesta je primere gledališki repertoar. Na odru Mestnega **gledališča ljubljanskega** je tako včeraj, v prevodu Andreja Rozmana Roze, zaživela prva slovenska uprizoritev muzikala Addamsovi. Režijo podpisuje Aleksander Popovski, dramaturginja je Eva Mahkovic, muzikal si je ogledala Saška Rakef.

SAŠKA RAKEF (novinarka): Mizanscensko razgiban, kostumsko dodelan, jezikovno popoln in glasbeno izpiljen muzikal Addamsovi je na tehnično izvedbeni ravni mojstrski obrtniški izdelek. V vsebinskem režijsko dramaturškem konceptu uprizoritve pa se odpirajo zanimiva problemska vprašanja, kajti če so Addamsovi v 60. letih preteklega stoletja kot bizarni in zastrašujoči drugi zarezali v uveljavljene družbene konvencije, ideal družine, vlogo ženske v tedanji družbi, Addamsovi kot so uprizorjeni v muzikalu na odru Mestnega **gledališča ljubljanskega** niso več odklon od ustaljene družbene norme, temveč odražajo množične družbene aspiracije tovrstne norme same. V danem konceptu tako izvrstne gibalno glasbene interpretativne igralske stvaritve, bolj kot na bizarno in odklonsko družino Addamsovi spominjajo na zvezde popularnih televizijskih oddaj, ta obrat pa ni do konca osmišljen, zato izvedba pravzaprav afirmira tisto tako imenovano normalnost, ki jo je izvorno delo parodiralo. Zdi se, kot bi ostrina besedila poniknila v skrbi, da bo podoba ustrezna. Če ponazorim z zapisom iz sporočila za javnost, navajam. »Lasulja za Morticijo je narejena iz naravnih las, izdelovali pa so jo v Londonu in sicer več kot dva meseca.« A kot dilemo briljantno ubesedi Morticija Addams, navajam: »Kar je normalno za pajka je katastrofa za muho.«